

Záhada ukradených rýčů

U jedné opuštěné chaty bydlela trpasličí rodina – maminka, tatínek, trpasličí holčička a trpasličí kluk. Ten trpaslík se jmenoval Pepík. Jeho rodiče měli z trpasličí holčičky Elišky radost, ale z Pepíka ne.

Pepík si z každého dělal blázny. Když maminka dělala oběd, Pepík jí schoval třeba koření. A prováděl další takové věci, které se dělat nemají. Když jednoho dne přišli rozčilení sousedé, kteří se jmenovali Čepičkovi, začalo pro Pepíka peklo. Sousedé Čepičkovi si stěžovali, že jim v noci někdo ukradl rýče, které jako všichni správní trpaslíci musí mít a ještě dodali, že se ten zloděj chichotal jako Pepík. Pepíkův tatínek zakázal Pepíkovi sladkosti a ještě mu vyhuboval. Ale druhý den neměli ani druzí sousedé rýče a další den i třetí sousedé.

Byl večer a Pepík šel spát, ale nemohl usnout, každý ho z té krádeže obviňoval. Tu uslyšel nějaký šustot, otevřel okno a uviděl, jak myšák Rudolf nese rýče. Pepík neváhal a vyskočil z postele. Zavřel dveře od domu a vydal se za myšákem Rudolfem. Rudolf za chvíli dostal žízeň a zastavil se u studánky. Na tu chvíli Pepík čekal.

Když Rudolf položil rýče, popadl je a zavolal: „Rudolfe, pojd' si pro mě!“ Rudolf se naštvál a běžel za Pepíkem. Rudolf si nevšiml, že dělá veliký hluk. Všichni trpaslíci se vzbudili, a když uviděli, že ten zloděj je Rudolf a ne Pepík, všichni se Pepíkovi omlouvali.

A co Rudolf? Tomu vyprášili kožich.

Aneta Klučková